

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/47/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622200215
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7622200215.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, o určení, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa výkonu záložného práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5C/1/2022 zo dňa 28. novembra 2023

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5C/1/2022-122 zo dňa 28. novembra 2023.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom zamietol žalobu, zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 3.1.2022 sp.zn. 8C/71/2021 a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa výkonu záložného práva, pričom takúto žalobu podal na základe povinnosti uloženej mu Okresným súdom Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 3.1.2022 sp.zn. 8C/71/2021.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané nariadenie neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8C/71/2021-12 zo dňa 3.1.2022, ktorým bola uložená žalovanému povinnosť dočasne sa zdržať vykonávania dražby, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, kat. úz. C., vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 7Csp/146/2020 vzal súd za preukázané, že rozsudkom zo dňa 18.8.2021, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5CoCsp/72/2021 zo dňa 30. júna 2022, bol žalobca v tu prejednávanvej veci (A. B.), v postavení žalovaného vo vyššie uvedenom konaní, zaviazaný zaplatiť žalovanému v tu prejednávanvej veci (EOS KSI Slovensko, s.r.o.), v postavení žalobcu vo vyššie uvedenej prejednávanvej veci, 32.000 € s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 21.11.2017 do zaplataenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.8.2022. Predmetom posúdenia vo vyššie uvedenom konaní bola aj vznesená námietka premlčania žalobou uplatneného nároku titulom dlhu zo zmluvy o poskytnutí úveru č. 325132 so záverom, že žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný, keďže premlčacia doba začala plynúť dňa 20.7.2017, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 20.7.2020, teda v trojročnej premlčacej dobe.

4. Právne súd posudzoval vec podľa ust. §§ 52 ods. 8, 53 ods. 8, ods. 10, 100 ods. 1, ods. 2, 101, 110 ods. 1, 112, 151a, 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) v spojení s ust. § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len zákon o dobrovoľných dražbách) a po zistení, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c/ CSP, skúmal dôvodnosť podanej žaloby a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

5. Konštatoval, že žalobca odôvodňoval podanú žalobu tým, že žalovaný porušil ust. § 16 zák. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách z dôvodu, že navrhuje výkon záložného práva pre pohľadávku, o ktorej je vedené samostatné súdne konanie pod sp.zn. 7Csp/146/2020, teda pre pohľadávku, ktorej výška je sporná a vo vzťahu ku ktorej uplatnil námietku premlčania. Vyššie uvedené súdne konanie však bolo právoplatne skončené a pohľadávka bola žalovanému v tu prejednávanej veci priznaná, pričom osobitne sa súd zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania žalobou uplatneného nároku, ktorú vyhodnotil v neprospech žalobcu v tu prejednávanej veci (v postavení žalovaného v konaní sp.zn. 7Csp/146/2020).

6. S poukazom na ust. § 230 CSP vyhodnotil tvrdenie žalobcu o spornosti výšky pohľadávky (o ktorej bolo vedené samostatné súdne konanie), ako aj jeho tvrdenie o premlčaní pohľadávky ako neopodstatnené. Argumentoval, že dôvodnosť žaloby nemôže založiť tvrdenie o porušení zákona o dobrovoľných dražbách, konkrétne ust. § 16, pretože porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách môže byť predmetom súdneho prieskumu iba v osobitnom konaní o neplatnosť dražby podľa § 21 ods. 2 zák. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Otázkou neplatnosti dobrovoľnej dražby nemôže súd posudzovať v inom konaní než v konaní podľa § 21 ods. 2 zák. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, a to ani ako otázku predbežnú (odkaz na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/186/2010).

7. V súvislosti s argumentáciou žalobcu súd poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 156/2009, ktorý posudzoval práve vzťah medzi prebiehajúcim súdnym konaním, ktorého predmetom je žaloba o uloženie povinnosti zaplatiť pohľadávku zabezpečenú záložným právom a (ne)možnosťou realizácie záložného práva postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Záverom bolo konštatovanie súdu, že z ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách ani z ustanovení upravujúcich záložné právo nevyplýva, že by prebiehajúce súdne konanie, ktorého predmetom je žaloba o uloženie povinnosti zaplatiť pohľadávku zabezpečenú záložným právom, bolo dôvodom, so zreteľom na ktorý by záložný veriteľ nemohol pristúpiť k realizácii záložného práva postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách.

8. V zmysle záverov uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/87/2023 zo dňa 19.9.2023 súd posúdil aj žalobcom vznesenú námietku premlčania záložného práva a dospel k záveru, že k premlčaniu záložného práva nedošlo z dôvodu, že nie je premlčaná ani zabezpečená pohľadávka, a to s poukazom na ust. § 100 ods. 2 OZ druhej vety. Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 7Csp/146/2020 a následne na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 5CoCsp/72/2021, v ktorom konaní bola právoplatne vyriešená otázka, že k premlčaniu pohľadávky žalovaného z úverovej zmluvy nedošlo, keďže žalovaný ako veriteľ si túto pohľadávku uplatnil na súde dňa 20.7.2020, čo bolo v rámci plynutia premlčacej doby, ktorá plynula od 20.7.2017 do 20.7.2020. Konštatoval, že predčasná splatnosť úveru nastala k 20.11.2017, čím sa zároveň aktivovalo záložné právo, ktoré teda veriteľ mohol prvýkrát uplatniť dňom 21.11.2017. V zmysle ust. § 112 OZ premlčacia doba od uplatnenia práva na súde (20.7.2020) po dobu súdneho konania (do 12.8.2022, kedy nadobudol rozsudok právoplatnosť) neplynula a právoplatnosťou rozhodnutia súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 7Csp/146/2020, t.j. dňom 12.8.2022 začala plynúť nová 10-ročná premlčacia doba pre pohľadávku veriteľa priznanú mu súdnym rozhodnutím. Pôvodná 3-ročná premlčacia doba tak bola nahradená novou 10-ročnou premlčacou dobou, ktorá stále plynie. Nakoľko nedošlo k premlčaniu pohľadávky zabezpečenej záložným právom, nemohlo dôjsť ani k premlčaniu záložného práva s poukazom na § 100 ods. 2 OZ. Z uvedeného dôvodu preto súd vyhodnotil žalobcom vznesenú námietku premlčania záložného práva ako nedôvodnú.

9. Za nedôvodnú považoval aj argumentáciu žalobcu ústavnými princípmi ochrany obydlia a ochrany vlastníckeho práva, keď táto argumentácia nebola doložená výnimočnými okolnosťami, pre ktoré by malo byť uprednostnené právo žalobcu na ochranu obydlia pred právom veriteľa zákonným spôsobom domôcť sa svojho práva na vymoženie pohľadávky. Poukázal na ust. § 53 ods. 10 OZ, z ktorého vyplýva, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby má oporu v zákonnej úprave, pokiaľ ide o zabezpečenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a sleduje legitímny cieľ, ktorým je uhradzovacia funkcia záložného práva. Riadnym plnením zmluvných povinností sa žalobca mohol vyhnúť uplatneniu

záložného práva a tiež mal od nariadenia neodkladného opatrenia dostatočný časový priestor na vyrovnanie či iné usporiadanie svojich povinností vo vzťahu k žalovanému. Súd nemal za preukázané, že by zmluva o zriadení záložného práva bola v rozpore so zákonom a v čase rozhodovania súdu bolo záložné právo žalovaného k nehnuteľnostiam stále zapísané v katastri nehnuteľností.

10. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a s poukazom na ust. § 335 a § 336 CSP zrušil ex offio neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 8C/71/2021 zo dňa 3.1.2022.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal ich náhradu úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi s tým, že nezistil dôvody pre prípadnú aplikáciu ust. § 257 CSP a žalobca ani sám takéto dôvody neuviedol.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP tvrdiac existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19.1.2023 č.k. 5C/1/2022-74 a z tohto dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok. Argumentoval tým, že existencia vyššie uvedeného právoplatného rozhodnutia okresného súdu tvorí neodstrániteľnú vadu konania, keďže nie je možné rozhodnúť dvakrát o tej istej veci a súd je povinný na túto vadu prihliadať ex offio a v prípade jej zistenia konanie zastaviť. Neboli tak splnené procesné podmienky pre rozhodnutie vo veci, čím je daný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP. Z týchto dôvodov navrhol rozsudok zrušiť.

13. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19.1.2023 č.k. 5C/1/2022-74 nenadobudol právoplatnosť, pretože na základe odvolania podaného žalobcom Krajský súd v Košiciach tento rozsudok uznesením zo dňa 19.9.2023 sp.zn. 6Co/87/2023 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z týchto dôvodov je odvolanie žalobcu zjavne nedôvodné, pretože rozhodnutie, ktoré nenadobudlo právoplatnosť a bolo zrušené, nemôže predstavovať prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Iné odvolacie dôvody žalobca neuviedol, preto žalovaný navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

14. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

16. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14. mája 2024 o 9.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 207, 2. poschodie, pričom miesto sa čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 7. mája 2024 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

18. Žalobca uplatnil jediný odvolací dôvod, a to podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky. Tento odvolací dôvod je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky na prejednanie a rozhodnutie sporu. Ide o podmienky, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide tu o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prípadne povinné zastúpenie advokátov), a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné a prítomnosť takéhoto nedostatku bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ CSP tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. Na účely odvolania môže ísť

o nasledujúce nedostatky: nedostatok žaloby, právomoc súdu, príslušnosť súdu, procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prekážka začatého konania a prekážka rozsúdenej veci.

19. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia videl žalobca v tom, že prvoinštančné konanie trpí vadou, ktorá spočíva v tom, že o tej istej veci a medzi tými istými stranami sporu, ako v tu prejednávanej veci, už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19.1.2023 č.k. 5C/1/2023-74 a tento rozsudok tvorí prekážku rozsúdenej veci, preto súd nemohol rozhodnúť opätovne napadnutým rozsudkom.

20. Prekážka rozsúdenej veci, t.j. nemožnosť jej opätovného prejednávania, vyplýva z ust. § 230 CSP, v zmysle ktorého, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Predmetné ustanovenie určuje, že keď už bolo o veci právoplatne rozhodnuté, nemôže byť tá istá vec prejednávaná znova. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej bráni opätovnému prejednaniu veci, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania.

21. Prekážku rozsúdenej veci zakladá právoplatné meritórne rozhodnutie.

22. Žalobcom označený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19. januára 2023 bol na základe ním podaného odvolania zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/87/2023 zo dňa 19. septembra 2023 v celom rozsahu a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, preto rozsudok č.k. 5C/1/2022-74 nenadobudol právoplatnosť a zároveň ide už o neexistujúce rozhodnutie (vzhľadom na jeho zrušenie odvolacím súdom).

23. Napadnutým rozhodnutím preto súd nerozhodoval opätovne o tom istom nároku medzi tými istými sporovými stranami potom, čo už o tomto nároku bolo právoplatne rozhodnuté, a nebola tu preto žiadna prekážka rozsúdenej veci, ktorá by bránila súdu prvej inštancie rozhodnúť napadnutým rozsudkom.

24. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/87/2023 zo dňa 19. septembra 2023, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5C/1/2022-74 zo dňa 19. januára 2023, bolo doručené žalobcovi dňa 23.10.2023 spolu s výzvou, aby sa k tomu uzneseniu vyjadril, ak to považuje za potrebné s tým, že následne vo veci bude určený termín pojednávania. Žalobca bol na ďalšie pojednávanie, vytyčené na deň 28.11.2023 predvolaný, z neúčasti sa ospravedlnil dňa 23.11.2023 (č.l. 116) a súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti.

25. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca mal vedomosť o zrušení rozsudku, o ktorom v súčasnosti tvrdí, že predstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci, z ktorého dôvodu odvolaciemu súdu nie je zrejmé odôvodnenie odvolania s poukazom na zrušené rozhodnutie.

26. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 5C/1/2022-74 zo dňa 19.1.2023 nepredstavuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej, z ktorého dôvodu žalobcom uplatnený odvolací dôvod naplnený nebol a z hľadiska tohto odvolacieho dôvodu je ním podané odvolanie nedôvodné.

27. Aj keď odvolací súd je v zmysle ust. § 380 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, a teda môže preskúmať vecnú správnosť napadnutého rozsudku iba z dôvodov vymedzených odvolateľom v podanom odvolaní, s výnimkou vád, ktoré sa týkajú procesných podmienok, na ktoré musí prihliadať ex offo, odvolací súd vzhľadom na skutočnosť, že predmetom konania je posúdenie nároku žalovaného domáhať sa výkonu záložného práva, ktorým bola zabezpečená pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy (zmluvy o poskytnutí úveru) a vzhľadom na znenie ust. § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, považuje odvolací súd za potrebné

vyjadriť sa aj k (ne)správnosti záverov súdu o nepremičaní žalobou uplatneného nároku – záložného práva.

28. Odvolací súd už vo svojom uznesení sp. zn. 6Co/87/2023 zo dňa 19. septembra 2023 poukázal na ust. § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ust. § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

29. Ustanovenie § 54a bolo zavedené do Občianskeho zákonníka s účinnosťou od 5.12.2018 zákonom č. 343/2018 Z.z., z ktorého dôvodovej správy vyplýva, že cieľom novelizácie Občianskeho zákonníka je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčacích nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia, pričom úprava je reakciou na nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL.ÚS 11/2016-60 zo dňa 7.2.2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali ex lege do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom tohto inštitútu nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia.

30. Nepochybne ide o osobitnú úpravu inštitútu premlčania výlučne vo vzťahu k právam zo spotrebiteľskej zmluvy, kedy konajúci súd v spore o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy je povinný z úradnej povinnosti aplikovať príslušné ustanovenie § 54a OZ, t.j. v spotrebiteľskom spore skúmať, či právo uplatnené v spotrebiteľskom spore je prípadne premlčané a ak áno, na premlčanie prihliadnuť bez ohľadu na to, či v konaní vzniesla námietku premlčania strana sporu.

31. Predmetom konania je určenie, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu, zapísaným na LV č. XXX kat. úz. C., za účelom uspokojenia pohľadávky z úverovej zmluvy, ktorá bola žalovanému právoplatne priznaná rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 7Csp/146/2020 zo dňa 18.8.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5CoCsp/72/2021 zo dňa 30.6.2022 vo výške 32.000 € s príslušenstvom. Záložné právo bolo zriadené zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 9.5.2014 na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 9.5.2014, uzavretou medzi Československou obchodnou bankou, a.s. a žalobcom. Uvedená zmluva o poskytnutí úveru je zmluvou spotrebiteľskou a na zabezpečenie pohľadávky z tejto spotrebiteľskej zmluvy bola medzi právnym predchodcom žalovaného ako dodávateľom a žalobcom ako spotrebiteľom uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva. V tomto konaní sa žalobca domáha určenia, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa výkonu záložného práva z vyššie uvedených spotrebiteľských zmlúv.

32. Vzhľadom na tvrdenie žalobcu o premlčaní žalobou uplatneného nároku, ako aj o premlčaní zabezpečenej pohľadávky, súd v konaní po vrátení veci dôsledne posudzoval nielen dôvodnosť vznesenej námietky premlčania zabezpečenej pohľadávky zo zmluvy o úvere, ale aj dôvodnosť vznesenej námietky premlčania záložného práva, riadiac sa pritom pokynmi odvolacieho súdu vyslovenými v jeho zrušujúcom uznesení sp. zn. 6Co/87/2023 a dospel k správne záveru, že k premlčaniu záložného práva nemohlo z dôvodu, že nie je premlčaná ani zabezpečená pohľadávka (§ 100 ods. 2 poslednej vety OZ).

33. Súd svoje úvahy, ako dospel k tomuto záveru, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval, tieto úvahy sú správne, zákonu zodpovedajúce a niet v nich žiadneho logického rozporu. Odvolací súd sa s týmito úvahami v plnom rozsahu stotožňuje a na tomto mieste ich neopakuje (viď ods. 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie). Vo vzťahu k tomuto záveru nie je možné poskytnúť žiadnu špecifickú odpoveď vzhľadom na chýbajúce odvolacie námietky.

34. Vecne správne rozhodol súd prvej inštancie aj o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia, ktoré je vymedzené vo výroku napadnutého rozsudku, v zmysle ust. § 335 ods. 1 a § 336 ods. 4 CSP, ako aj o náhrade trov prvoinštančného konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, keď ich náhradu priznal úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi.

35. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalovanému v plnom rozsahu. Odvolací súd preto zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).